

Fotografie (photos) z míst, kde se příběh odehrál, poskytl **Andreas Kreiner**.

Andreas Kreiner (* 1965) vystudoval filozofii, literaturu a žurnalistiku na univerzitě ve Vídni. Od mládí se věnuje fotografování, zejména architektury a krajiny, pořizuje také snímky ze svých cest. Několikrát navštívil Judskou poušť, Aravu a Negev. V současnosti žije a pracuje ve Vídni.

Texty (comments) a popisky kreseb napsala **Judith Shaked**. O sobě píše takto:

Narodila jsem se 12. 12. 1924 v Rajhradě u Brna jako Zdenka Stiasná. Měla jsem staršího bratra. Studovala jsem v Brně na židovském gymnáziu. Od podzimu 1938 jsem žila v Praze u strýce a tety. Tam jsem vstoupila do sionistického hnutí což umožnilo mou emigraci a záchranu. V říjnu 1939 jsem jela se skupinou dětí do Dánska, které přijalo dočasně židovské děti z okupovaných zemí. Tam jsem žila v pěstounské rodině až do března 1941, kdy se uskutečnila cesta do Palestiny. Tehdy jsem poznala svého budoucího manžela Jicchaka, společně jsme nastoupili do internátu Ben Šemen a spřátelili se. V březnu 1945 jsme byli oba mezi zakladateli nové osady, kibucu Gezer. V té době jsem dostala zprávu o osudu mé rodiny. Rodiče a bratr, stejně jako větší část mé širší rodiny, zahynuli. Během Války za nezávislost padl Jicchak při obraně Gezeru. Byli jsme manželé rok a půl. Naše dceruška se narodila půl roku potom. Zemřela dříve, než se dožila druhého roku. Kibuc mi umožnil uskutečnit mé dávné přání stát se učitelkou, vystudovala jsem pedagogický ústav a učila na místní škole. V té době jsem se vdala znovu, za jiného člena kibucu Shlomo Shakeda. Po rozpadu kibucu jsme se přestěhovali do blízkého města Ramla. Vyučovala jsem dále na oblastní škole a současně jsem studovala na univerzitě hebraistiku a biblickou vědu. Po dosažení diplomu jsem působila na učitelské akademii v Tel Avivu až do důchodu. Před šesti lety jsem ovdověla. Žiji v Haifě, poblíž svých dětí. Mám syna a dceru, pět vnoučat a dva pravnuky. Díky jim a věrným přátelům užívám spokojené stáří.

Výstavu doplňuje **keramika (ceramics)**, jejíž autorkou je **Hana Benešová**.

Její bratranec Arno Gideon Karin odjel v roce 1939 stejnou cestou do Dánska a spolu s Judith a Jicchakem přijel z Dánska do Palestiny 21. března 1941. Pak se jejich cesty rozešly...

Hana Benešová (*16. 2. 1930 +6. 1. 2006) Po studiích na střední keramické škole vystudovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze (abs. 1954). Do r. 1957 pracovala jako výtvarnice Vývojového střediska n.p. Duchcovský porcelán. Její Popelku vyrábí Royal Dux Bohemia dodnes. Po narození dcery Sylvy zůstala doma a přešla k práci s keramickou hlinou. Od začátku 60. let se věnovala i práci pedagogické jako učitelka a později i lektorka výtvarné výchovy. Od roku 1984 pracovala na volné noze ve svém ateliéru v Úvalech u Prahy. Zabývala se tvorbou užitekove i dekorativní keramiky, často s přírodními motivy. Tvořila keramické plastiky s náměty z pohádek, Starého zákona, ale také betlémy. Láska ke zvířatům je patrná v jejích plastikách ptáků, psů a hlavně koček. Účastnila se mnoha společných výstav (Praha, Brno, Faenza, Gdaňsk, Mnichov, Kostnice..). Uskutečnila více než 30 samostatných výstav. Její díla jsou v soukromých sbírkách doma i ve světě. Kolekcí keramiky i porcelánu je zastoupena v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze a keramikou s vánočními motivy v Polabském národopisném muzeu v Přerově nad Labem.

Photos (black and white): Judith Shaked's archives, Technical cooperation: Naomi Shaked-Monderer, Poster and supervision: Yuval Shaked, Idea and art realization: Sylva Benešová, Computer graphics: Lydie Poledníková, Realization of exhibition panels: Martin Poledník and studio JR-GRAFIK s.r.o., Installation and sponsoring: Jan Samšíňák

Šolcův statek v Sobotce • Galerie Karla Samšíňáka

Solc Farmer House at Sobotka • Karel Samsinák's Gallery

Jicchak Kurt Brück // Výlet na Masadu • kresby

Jicchak Kurt Brück // Trip to Masada • Drawings

1. 5. - 30. 6. 2017

Vernisáž 1. května 2017 ve 14h • Opening May 1st, 2 P.M.

Za doprovodu klavíru zapějí studenti JAMU Karolína Žmolíková a Martin Vydra

Performing: Karolína Žmolíková and Martin Vydra singing

<http://www.solcuvstatek.cz>

Jicchak Kurt Brück

*** 9. března 1924 Vídeň † 10. června 1948 Gezer, Izrael**

Nadaný kreslíř, ilustrátor, řezbář a hudebník.

Složitá doba, v níž žil a těžké rány osudu, jimž byl vystaven, mu dovolily prožít jen velmi krátký život.

Na svého manžela vzpomíná jeho choť, paní Judith Shaked:

Jicchak Kurt Brück se narodil ve Vídni 9. března 1924. Tam prožil klidné dětství v kruhu své rodiny. Chodil do gymnázia a byl členem sionistického hnutí mládeže. Na počátku války r. 1939 se musel rozloučit s rodinou. Rodiče a starší sestra našli azyl ve Švýcarsku.

Díky židovským a dánským organizacím Jicchak odešel do Dánska. Tam žil a pracoval na velkém statku a stejně jako jiní se připravoval na „alijs“ čili cestu do Palestiny a život v kibucu. To se uskutečnilo v březnu roku 1941. Jicchak nastoupil do internátu zemědělské školy Ben Šemen, kde strávil dvě léta. Na jaře r. 1945 byl mezi prvními budovateli nové osady – kibucu Gezer. Jicchak se věnoval nejen nejrůznějším zemědělským pracím, ale i tvůrčí činnosti. Byl mnohostranně nadaný. Hrál na několik hudebních nástrojů, kreslil, vyřezával, psal mnoho článků vážných, ještě víc žertovných, většinou veršovaných, které také ilustroval. Byl vůdčím duchem kulturního života kibucu a zároveň přispíval k jeho hospodářskému prospěchu. Mezi svými vrstevníky byl nepřehlédnutelný, oblíbený, vynikal citlivou duší, svědomitostí a zodpovědností. Vyzařovala z něj duševní síla a kouzlo osobnosti. Měl rád přírodu a zvířata. Choval psy, zvláště miloval svého boxera.

S rodiči a sestrou se setkal až v roce 1947, po jejich emigraci do Izraele. Nebylo jim dopřáno dlouho se navzájem potěšit. Během osvobozovací války Izraele r. 1948 byl kibuc přepaden jordánskou legií. Krutý boj mezi nerovnými silami stál život 28 obránců Gezeru. Mezi nimi byl i Jicchak.

Jeho dcera se narodila až po jeho smrti a nedožila se ani druhého roku svého života.

Část Jicchakovy tvorby se dochovala. Ve vypleněné osadě Gezer byly nalezeny Jicchakovy výtvarné i literární práce, rozházené a poškozené. Dodnes je opatrují.

Kresby ilustrující Výlet na Masadu jsou jen malou částí Jicchakovy bohaté tvorby, ale naplno se v nich zrcadlí jeho nadání, tvůrčí fantazie, jemný humor i obdivuhodná píle. Tyto obrázky Jicchak nakreslil na jaře roku 1943 po návratu z výletu, který ukončil náš dvouletý pobyt v zemědělské škole Ben Šemen.

Ilustrace k Výletu na Masadu 1943

